

من و دایکم و غهوسی گهیلانی

شیرزاد حسەن

دایکه و ئەسپه پۆرهکەى هیتلەر

+ماوهیه که پتر له جار ان بیری دایکم دهکم، چونکه
شتگه لیک و رووداو و ماجه رای ژیان ههن که زوو
زوو ئهوم بیر دیننه وه، بهلکو جار و بار ههستیکی
واشم ههیه که کوچی نه کردوو، رو حیانه تی دایکم بو
همیشه وهک خه مانه ی دهوری مانگی له چوارده
به دهوری سه مه وهیه، یادی ئه وه له دلی مندا زیندوو
و نزیکتره له وهی که خویشم مه زهنده ی بکه م، ناوی
ئه م له سه ر زارمه و بگره من ته نها ئه وه به نمونه ی
بالای خو م ده زانم. له سالی '۱۹۹۹' دا مائناوایی
لیکردین، ئه وه شه کره ژنه ی که نه خو شی "شه کره"
لیمانیسه ند و بردی، چ سه یر و ته وسیکی
سه راسیمه یه، که تاسه و غه ربی بکه م، ئه وه نده
نابات که له خه ونه کاندادا دیت و سه ر دانم ده کات،
به لام ههن دیک جاریش سوو که گله بیم لیده کات که
ئه من پتر له ناو خه لکیدا و له دیدار هکانمدا ناوی
باو کم له سه ر زارمه، ئه گه ر جار یک وهک چاکه کار،
ده ئه وه نده پتر وهک به دکار و شه رانگیز، به

ئەندازە يەك كە خەرىكە ناوى ئەوم بىر بچىتەو، كە
ئەمن بە دەست ماچكردنىك ئەو گومانەى
دەرەوئىنمەو. گلەبى ئەو مېەر و سۆزىكە كە ناوى
خاووخىزانى خۆمان لەكەدار نەبىت، چ بۆ
مردووەكان و چ بۆ زىندووەكان، وەك ئەوەى بلىت
كوپەكەم ئەتۆ بۆچى ئەوئەندە سېلە و بى ئەمەكەيت،
سەرزەنشتم دەكات كە ناكرىت نەبىنى و سېر و تېرى
ناو خانەوادەى خۆمان بە ناو دونىادا بلاو بكەمەو،
ناكرىت خەلكى ناحەز بە خۆمان خۆش بكەين. ئەم
بەدەم حەسرەتى زەمانى پېر لە ئەشكەنجە و ئازارى
خۆبەو رېنمايم دەكات كە مادامەكى "شەيتان" ھەر
بە زوندووئىتى دەستى لە باوكم شۆرىو، كەواتە ھەقە
ئەمنىش بىدەمەو دەست خوداى خۆى و تەواو، چش
لەوەى ستەمكار بوو و بگرە داىكە ئازارچەشتوو
دەستى ئەم بوو، گوايە من پتر باسى بابم دەكەم،
نەك داىكم، گەرچى ئەوئىش دەيزانىت كە باوكە
كەتنكەرىكى سەير و سەمەرە بوو، ھەم دەستوەشئىن

و دهمارگیر، به تایبتهتی لهناو خانوادهی خویدا،
کهچی له دهرهوه سافی و عهوافی بوو، قوشمهچی و
بهزمگیریکی خوشهویست له لای ههمووان،
جوینفرۆش بو مشرهفخۆشی، نهک بو بریندارکردنی
کهس، بهلام له کاتی گهمهی دۆمینه و ئهزنیف و
تاوله و کۆنکان و تهرهقه و بیست و یهکدا لیکدا لیکدا
و بی وچان جنیوی به دار و بهرد و پوولی دۆمینه و
کاغزهکانی قومار دهدا، بگره ئهوانهشی که پولی
دۆمینه و کاغزی قوماریان داهیناوه، به تایبتهتی که
دهیدۆراند. دیاره زهمهت بوو بو من دهنیو خهونیکی
کورتهخایهن و راگوزهری که تیایدا مۆلهتی له مهرگ
وهرگرتوو، منیش سهریپی بۆی برسیم که من
ههقایهت و چیرۆکان دهنووسم، کهواته باوکم و دایکم
و خوشکهکان و براكانم و خزموخویش و خهلکی
گهرهکی و هم شارۆمهندهکانی خۆمان بیپرسی من
خۆیان بخزیننه نیو سهرگوزشته و ههقایهت و
چیرۆکهکانمهوه، به هر دوو دیوی چاکه و

خراپه‌کار بی‌هوه ببن به کاره‌کتر و فیگهر و نمونهی
مه‌دم‌گه‌لیک که په‌ند و وان‌ه‌یان لی‌وه‌ر ب‌گرین..
مه‌حال بوو تی‌بی‌گه‌ینم که له‌به‌رچی من له مالی
خۆمانه‌وه ده‌ستم پیکر دووه.. نه‌ک له خه‌لکانی لایده و
ناشنا و رو‌شنای دیکه!

باوکه له ناو مالی خویدا ناوچه‌وان گرژ و در‌دو‌نگ
و که‌مدوو بوو، که پتر له فه‌ریکه 'هیتلهر' یکی
چکۆله ده‌چوو، هیتلهر له دووه‌مین جه‌نگی
جیهان‌گیریدا 'ئه‌لمانیای' کاول کرد که نیش‌تیمانی
خوی بوو، له‌ته‌ک چه‌ندین ولاتی دیکه که تی‌ایدا
شاره‌کانی ویران کرد، بایم مالی خۆمانی کردبووه
شه‌رگه و کاوله‌ناشی خوی.. شه‌لم.. کویرم..
ناپار‌یزم، دیاره من دره‌نگتر زانیم که ئه‌م هه‌وا و
که‌یف و شکۆمه‌ندییه‌کی قه‌روو‌حانه‌ی هه‌بووه، ئه‌م
زۆر جار ان سزا ده‌درا له پای ئه‌وه‌ی وه‌ک پی‌ویست
سه‌لام قوتی بو ئه‌فسه‌ره‌کان و پله‌داره‌کان نه‌ده‌کرد،

باوکه وهک ههپته و پۆلیسیکی نهخویندهوار پلهدار
نهبووه که ببوو به گریی دهروونی و ههستکردن به
کهمبوودی، زۆر جار ان که دههاتهوه مال و خۆی
تهنها دهکرد و بهسهر ههر ههموو ئهفسهرهکاندا
دهرشایهوه و به نهفرهتی دهکردن، خهون و خولیاى
ئهوهش بوو که من روژگارێک بيمه ئهفسهر و بهقهده
ئهو سهلام قوتهی که ئهم بو ئهفسهرهکانی کردووه،
من قهرهبووی بو بکهمهوه بهوهی که پۆلیسهکانی
ههولیر و رواندزی سهلام-قوتم بو بکهن، که دهیزانی
من خهون و خولیاپهکی وام نییه و دلگهرم نیم، به
جوورهها بر و بیانوو و پهلیگرتن به منهوه..
دارکاری دهکردم، ئهم پتر راژدی و شهقی دهوهشاندا،
دهستیشی زیده قورس بوو که میزی خۆم بو
راندهگیرا، کوشندهتر لهوهش ئهوه بوو که
لهبهرچاوی من و خوشک و براکانم سهر و گوئیلاکی
دایکمی دهکوتایهوه و دلرهقانه دایدهپلۆسی، به تایبهتی

که له قوماردا دهیدوړاند که ئەم چیرۆک و رووداو و
ماجرایه پتر له بیست سالی خایاندا!

باوكم زیډه سهرسام بووه به 'هیتلەر' تا ئەندازهی
ئوهی که له قوناغیکی تهمەنی خویدا که دهستهپیاو
بووه، سمیلی خوی وهک ئەم دهههشتهوه، بگره وهک
پولیسیک ههمیشه ههولی دها که پۆشاک و هیندای
له جوړی ئهو بهرگ و تهرزه پۆشاکه بیت که
'هیتلەر-ی' پیدهناسرایهوه، هاوکات لهتهک پیشهکهیدا،
بهرگروویکی دسترهنگین بووه.

ئهم بهر لهوهی ناو له من بنیت 'شیرۆ' یان 'شیرزاد،
که فەرمانبهری 'دایهره ی نفوس' دهیگوریت به
دووهمیان که من بو خۆم ههنووکه بیری لیدهکهمهوه
ئاسوودهه به یهکههمیان، باوكم حزی کردوو به
'هیتلەر' ناوزهدم بکات، بهلام دایکه قایل نابیت،

گوايه ناويكي كافر انهيه و له ناوي ده عبا و
ده عه جانييه وه نزيكتره تا هي به شهر.

باوكم گهر هيور و ئاسووده بووايه به "زاروك"
بانگي دايكمي ده كرد، كه كورتكراوهي ناوي 'زاري'
يان 'زارا'يه، به لام كه ده مارگير و تووره و توسن
بووايه نهو كاتهي كه له قومار بيدور اندبايه كه پتر
بيست و يهك و كوئكان و چهندهها جووري ديكه
بوون كه من ناويانم نهدهزاني؛ نهوسا له تاو قههري
دوراندن دايكمي به {پروو رهش} بانگ ده كرد كه
نهوهيان زيده دايكم و من و فرزهندهكاني ديكه
دهشكاند، گهرچي دايكم بو ههميشه گوناكاني ئال و
گولرهنگي دهينواند.

راستي دلم نايهت و حهز ناكم نهو جنيوانه
بنووسمهوه و ريزي بكهه كه باوكه ئاراستهه مني
ده كردم، بهدهم تف كردنه چههره مهوه!

دراما و بهز می قومار کردن و دۆراندنی بریکی
زۆری مووچهکهی باو کم ، له ههموو مانگیکدا،
وایکرد که من له تهمەنی ده سالییهوه بیر لهوه
بکه مهوه که ئیش و کاریک بدۆز مهوه که له گهڵ توانا
و شهنگی جهستهی باریک و بنیسی مندا بگونجیت،
منی ریوه له و جافیلوک، خولیا م بوو که له پال
خویندندا پارهیەک بو دایکم و خوشکهکان و براکانم
پهیدا بکه م، به حوکمی ئهوهی کوری گهورهی مال و
نۆبه ره بووم. ههستم دهکرد دایکم له خهمی ئهوه دایه
که چلۆن جهوت مندالی سهرکهو بنکه بی نان و خوان
نهکات، کزۆله و پرسهداران ه سهر دولکهی دهچری و
زۆر جار ان دهگریا و بهختی رهشی خوی به نهفرهت
دهکرد که ئیدی ئهوهش منی ههستیار دهکرد بهوهی
چلۆن بتوانم ده ریچهیهک بدۆز مهوه تاوهکو
فرمیسهکهکانی رابگرم و تۆزیک شادی بکه م.

بیرمه که له شارۆچکەى "رواندزى" بووین، که
باوكم ئەوسا و لەویندەرى پۆلیسى ئەسپ-سوار بوو
که پێیاندهگوت 'خەيالە' یان 'سوارە'، له سالى
"۱۹۵۸" دا دایکم پەلى گرتم و بردمىیه مهکتەبى
'پاشای گهورە' وەك قوتابى قەیدى کردم، بەدەم
رەوتى پیاوهرەوى ئەمن و دایکم زوو زوو بە
میهرەوه جهختى لەسەر ئەوه دەکردهوه که ئەمن
نۆبەرە و کورە گهورەى مالى خویمانم، ئەو هەش مانای
ئەوهیه که ئیدی ئەمن مەرجه نانیکیان بو پەیدا بکەم
که فەراقە و هەر اشتر بووم، وینەیهکی دیکەم له
زەیندا چاپ بوو که مهکتەب نانهواخانەیه نەك
قوتابخانە.

ئەوهى که سەرنجى راکیشام ئەوه بوو که دایکم رژد
و مکور بوو که بخوینم، کهچى باوكم به هەق لەوه
ببیاکتر بوو بمباتە مهکتەب، پروای وابوو که
پیشهیهکم بو بدۆزیتەوه لەو "دارا دوو دارى دى"یه

بهسوودتر و خیردار تره، دایکه دلیرانه بهر پهر چی
دهدایهوه و دهیگوت: هو کابرا.. نهمن و تو زهین
کویرین، با کور هکمان وهکی مه زهین کور نه بیتن.
ئهوهی پتر سهر سامی کردم و ترساندمی ئهوه بوو که
دایکم به بهر یوه بهر هکی گوت، " ئهوجا گهور هم
هر له ههنوو کهوه بیزانن که گوشته هکی لونغو بیتن
و ئیسقانه کانیشی بدهنهوه خوم." یه کهمین جار بوو که
دایکه ئهوه هسته ی دامی که ده بییت ئهوه بیان
قهسابخانه بییت نهک نانواخانه و قوتابخانه، به
تایبهتی که ئهنوهر -ه فهندی بهر یوه بهر باگوی دایکی
دایهوه و فهر مووی که هیچ خهمی نه بییت، هه لبهته
دوای چل سال کار کردنم وهک پهر وهر دکار پروای
تهواوم ههیه که به ههق قوتابخانه: قهسابخانه و
زیندانه به ئیمتیازهوه!

دیاره له میانهی ئهوه کهین و بهینهدا 'ئهنوهره فهندی'
له دایکی پرسی که بوچی باو کم نهیهنانوم و نهم

ژنی کئیہ.. ئیدی تیگہیاند کہ باوکه پۆلیسی سوار بیہ
و چۆتہ ناو ئہو شاخ و داخانہ کہ ئەشقیہ و پیاو
خراپان راو بکات و بیانگریت، بہر یوہ بہرہ کہ بہ
خەندہوہ سہری لەقاند.. یانی ہا.. تیگہیشتم.

جەنابی بہر یوہ بہر زاری ہەلینا بہوہی کہ ئەمن
تەمەنم پینج سال و نیوہ کہ مەر جە حەوت سال بیت
بو تو مار کردنی ناوم لە ہەر قوتابخانہیہ کدا بہ
فەر می، دایکم ویستی بیسەلمینیت کہ ئەمن زیت و
وریام و شایستہی ئہوہم جیگام بکەنہوہ، 'ئەنوہ-ہ
فەندی' خۆی لە گورہ نہبرد و بہ خەندہوہ باگووی
دایکم دایہوہ و فەر مووی کہ من و دایکم بیخەم
بین.. وەر گیراوم و تہواو، بیانووہ کەشی ئہوہ بوو کہ
لہو ئانوساتہدا تیمیکی فلیمسازی عەرہبی، میسری
یان عیراقی بوو، ہاتبوونہ 'رواندزی' تا بہ ناوی
'نہبوخنہسر: ۵۶۲-۶۰۵' بہر لە زاین، کہ
دووہمین پادشای "بابلیہکان" بووہ لە عیراق فیلمیک

چيپكهن، كه گوايه كچيكي جوان و بهگزادهي
خواستووه به نيوي "ئوميد" له نيو ئهو شاخوداخانهدا
و كردوويهتي به بووكي خوي و ئهويش زاوا، گوايه
(الجنائن المعلقة: باخچه ههلواسراوهكان) ي له
"بابل" ي پايتهخت بو دلنهوايي و ديارى بو ئهو
نهوبووكه ي لاي خويمان رازاندوتهوه نهكا بي بينيني
تاڤگه و رووبار و سهوزايي و شاخ ههست به
غهرهبي بكات، ئهم سهرگوزشتهيه دهبيت به هووكاري
وهرگيرانم له مهكتهب، چونكه كه بو دوزينهوي
ئهسپيك گهراون، رهسهنترين ئهسپي بو ددوزنهوه
كه هي باوكم بووه كه نازناوهكه ي له كن بابم "ئهسپه
بووره" بووه، كه من دلنياتان دهكم باوكه به قهد
ئهسپهكه مني خوشنهويستووه، بگه ئيره يي و به غيليم
دهبرد به ئهسپه بوور!

ئيدى باوكه كه زاني ئهسپهكه ي ئهم بهختى منى يار
كردووه و زووتر له واده ي تهمنى گونجاو بو

خویندن.. وەریانگرتووم، ئیدی سەد جار ان منی بە
قوربانی ئەسپەکە ی دەکرد، دایکە لە داخی کەش و
فشی باوکە دەیگوت کە ئەوەیان هونەری خۆی بوو
کە بردوومی بو ناونوسین، دەنا تا تەپلی قیامت
باوکە لەوە بێباکتر بوو کە رەنجی ئەوە بکێشیت کە
من بێم بە مەکتەبلی.. جا بە هەق دایکم راستی
دەکرد.

***

"عیزرائیل و نەبووکی نەبالق"

+ سالان تێدەپەڕین و باوکم پتر و پتر ئالوودە ی
گەمە ی دۆمینه و قومار دەبوو، کە لەگەڵ ئەو هەموو
پلار و سەرزەنشە ی دایکم، لە پال پارانەو و
لالانەو ی منی مێر مندال کە واز بێنیت، دیارە بە دەم
ترس و تۆقینەو تا ئەندازە ی هەترەشچوون کە باج و

سزای زار هه‌لینانم له حزوری باوکی موعه‌زم و
پیرۆزدا لیدان و کوتان و چاوشکاندن و دلشکان و
سهرشکاندن بووه که زه‌بره‌کانی و هها کوشنده بوون
که نه‌خۆشی ده‌خستم، که بۆ هه‌میشه له ئاکامدا سزای
من و دایکمی دهدا له باری رهوانی و ههم جه‌سته‌یی
که هه‌میشه من و دایکه به‌رگ‌ریمان له خۆمان و له
یه‌کتري ده‌کرد، به‌لام له به‌رده‌می باوکه‌دا بیجگه له
به‌زین و نوچدان هیچی دیکه‌مان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و
مایه‌پووج بووین. باوکه ده‌ستی گه‌لیک قورس بوو که
بی برین و خوین و گرین به‌ ساغله‌می
ده‌نه‌ده‌چووین.

سهره‌رای ئه‌وه‌ش دایکه به‌ به‌ر چاوی منه‌وه
شه‌رمه‌نده و سهر‌کزانه رووی نه‌ده‌هات چاوان
هه‌لب‌ریت، ئاخ‌ر من و خوشکان و براکانم و دایکه و
باوکه له هه‌مان ژووردا ده‌خه‌وتین که خانوویکی
گلین بوو، شه‌رم و ته‌ریقبوونه‌وه زاده‌ی ئه‌و دۆخه

بوو که باوکه هیشتا خورت و به‌گور بوو، شه‌ویبری
تیدا نه‌ده‌کرد و به زورداره‌کی ده‌چووه‌گژ دایکم،
گهر بیدور اندبایه به قه‌هره‌وه ده‌یگه‌وزاند، خو‌گهر
بر او‌هش بووایه له قومار که‌یفخو‌شانه ده‌چووه‌گژی
ههم‌دیس ده‌یگه‌وزاند و ده‌یشمه‌زاند، که پتر له
په‌لامار دانی پلنگیک ده‌چوو که کار ناسکیک له
بنه‌خویدا بنیت که تا نیسقان هارین کوئی نه‌ده‌دا.

ئهنیش له بری خوّم و دایک‌هش خنکاوانه ده‌گریام و
خوّم به نابوت و رسوا ده‌زانی که هه‌لناستم به‌رگری
له دایکه بکه‌م که ناحه‌زانه خوئی راده‌ستی چنگ و
که‌لبه‌کانی ئهو پیاوه ده‌کات که له پاش مله و به
ده‌نگی نزم به 'عزرائیل' ناوزه‌دی ده‌کرد و حه‌واله‌ی
خودای ده‌کرد که به ئه‌فعال‌ه‌کانی خوئی له‌گه‌لدا بکات،
نزای ده‌کرد که نغروئی بن عه‌ردی بکات، دایکم له
شهرم و ته‌ریقی خویدا ده‌گریا، من پتر له ههر
ههموویان هه‌ستم ده‌کرد و ههر دوو گوئی‌کانی خوّم

دهگرت و مهچهکی خوّم دهگهزت.. بیسوود بوو، بو
منیکی سۆز داری داکم و دردوّننگ و ناحهز به بابم
خهونم بهوهوه دهبینی که گهوره بيم وه دهست و قامم
ههبیّت بیکوژم. کهچی دایکه لهسهر ئهم خهیا له
خویناوییه به تیروگ و مشتەکو له تیمبهر دهبوو، که
دیاره دایکم بهوه دهتلایهوه که دهکریت له ناو ههمان
ژووردا که دهخهوتین، منی تازه لاو یان یهکیک له
خوشک و براکانم بهو بهزمی ههوهسبازانهی
باوکمان بزانی، دایکم ئهوهنده ههستیار بوو که ههتا
بو ی بکرایه چاوه شوپ و شهرمنهکانی له ئیمه
دهشاردهوه، چ تهریق و حهیبهت و حهیاچوونیک
بوو.. خودای بانی سهر!

سال و نیوی تیپهر نهدهکرد، یان ئهوپهری دوو سال
که بهدهم واقه و اقی کوپهلهیهکی دیکه بهدهم ژان و
ئازاری بهره ژانی زانهوه ئیمه ی بیدار دهکردهوه، که
ئهوهش وایکرد ئیدی لهو تاقه ژوورهی که ههمومان

تيايدا له قهر په ستاڼي بهر د ه و امدا بووین، سهر و
قاچه کانمان تیکده ئالا، هر لهو سهر و بهنده دا بوو که
بی ئه وهی بز انم نووسینی ئه ده بی چیه، به دزیه وه
وهک کچانی شهر من که ده فته ری یاده وه ری و
خاتیراتیان هه بوو بو نووسینی راز و نیاز و سووکه
نهینی زور ساده ی ئاره فکر دوو له ترسان، ئه منیش
ده فته ری کی و ام کوناوکون ده شار ده وه، چونکه شهر و
گیچهل و ماجه رای به زم و ره زمی نیوان بام و
دایکم دهنووسیه وه که ئه گهر بز اندر ایه، سزاکه ی
خوینی سهری خوم بوو!

ئیدی نه ده کرا من بوه ستم تا دایکه خوینی نامینیت و
له سوپی مانگانه ده که ویت، به تاییه تی ئه و ژنیکی
ده رده دار بوو له باری روچی و هم جهسته ییه وه،
ئه وهی منی ماندوو ده کرد ئه وه بوو که ده بوو
بهر ده و ام لانک و بیشکه رابژه نم که زیده غه مناکی
ده کردم، له گمه و زرمه زلی و کورانی هاوسی

دووری دهخستمهوه، دایکیشم به دهم شیردانی به
کۆرپهکانی و راژهندنی لانکهوه خۆی دهلاواندهوه و
هۆن هۆن دهگریا که منی شیت و دههری و دهلی
دهکرد، ههستم دهکرد دایکم دوو زنه و کانیهی
فرمیسکی پهنگخوار دوو له قاپولکهی چاوانیدا
ههنگرتوووه، یان له ناو ههناویدا، هههمیشه دلگهرمانه
و جهرگبرانه دهکروزایهوه و سهردولکهکانی منیشی
دهخسته سهر گرکانی تهقیو به رۆندکی رهش و
ئهسرینی خوینین!

جاریکیان به دایکم گوت که لهوه دهچیت ئهو
وهختهی من له ناو ههناوتدا بووم، له ناو گوومیلکهی
سهر-رێژ له فرمیسک وهک دهلهمهیهک و
سهرهمیکوته مهلهم کردبیت، دانی پیدانا که بهدهم
مههک مژینهوه وهک کۆرپهلهیهک بو هههمیشه
فرمیسکهکانی ئهم رژاونهته ناو دهمم و ئیدی سایی
دایکم منیش بوومهته گوومیچکه و گۆلاوی گریانی

سەرکردوو، تا ههنووکەش ئەمنیش سایی دایکە تاو
تاو گرینۆک و خەمزەدە و خانەخراپ دەبم.

قۆمار و دۆرانی زۆر و بردنەوهی کەمی باوکم
خۆش بێت، زاووزی نەدەوهستا و لەو ژوورەهی کە
هەموومانى بە زۆردارەکی کۆ کردبووه کە پتر لە
ژووریکی دۆزەخ ئاسا دەچوو کە لە کاتی
دروستکردندا بە ریکەوت لە دەستی "یەزدان"
کەوتبێتە خواری بووبیت بە خانۆچکە و کاوڵە لانەهی
ئێمەهی بەدبەخت و بیچارە!

بەختم یار بوو کە دایکم خەونی بە چوونە "حەج'هوه"
دەبینی، ژنێک کە بیجگە لە باوکی من چاوانی گەشی
بۆ هیچ پیاویک هەلنەدەبیری، زوو زوو دەیگوت کە
کچی دایکە 'هەوا'ی گوناھبارین و لە پەراسووی
چەپ و خواری 'ئادەم' خولقاوین و لارین و هەرگیز

راست نابینهوه، گوايه خو شهويست فەر موويهتي،
رۆحم به قورباني بيټ، كه نهگەر بچن به گز
راستکردنهوهي ژنان.. ئەوسا ورد و خاش دهبين. كه
دنه م دەدا و دەمپرسی چما ئەم چ گوناھيكي كردووه؟
باگۆي دەدامهوه كه مادامهكي كچاني "حهوا"ين..
كهواته پرووسيا و گوناھبارين.

ئیدی به بیانوی ئەوهی پوول و دهرامهتي چوونه
'حهج' مه حال بوو، من هيشتا دوا سالی خویندتم بوو
له زانکۆي 'بهغدا'، ئیدی ههل و دۆخیکي ریک
رهخساوم بو هاته پيشی كه لهگهڵ خو مدا بيهمه
'بهغدا' و پیکهوه بچينه سهر مزاری "غهوسی
گهیلانی: ۱۰۷۸-۱۱۶۶" زایینی، كه دهمزانی دایکم
خولیای ئەوهی ههیه كه بو ههیشه بچيته سهر
مزاری پير و پياوچاک و شیخ و یان ههر
مزاریک كه لهژیر تيلمه و لهته پهرووی سهوزباودا
خنکابوو بيټن، كه ژنان و كچان بو خواست و نیاز و

رازی جیاواز سەردانیان دەکردن که گیرۆدە و
نوقمی نامورادی و مهحالی خهونهکانیان بوون.

ئیدی بارگه و بنه‌مان تیکنا و پیکهوه شان به شان و
"غهوسی گهیلانی" خۆت بگره وا هاتین، ریگای
دووری 'به‌غدا' کۆمهکی کردین که توانیم دهیه‌ها راز
و نیاز و سەرگوزشتهی شاراو و و شهرمنۆک و
سەر اسیمه له ناو دلی دایکه‌دا ده‌ریانبینم و بیاندوینم،
یه‌کیک لهو نهینییه ترسناکانه ئه‌وه بوو که ئهم وهک
کچی دایکیکی بیوه‌ژن، ره‌میده و هه‌له‌ته و راکردوو
له ده‌ست می‌ردیکی ته‌مه‌ندار و سته‌مکار، له گوندی
"قه‌شقه و خور‌خور" هوه رووه‌و پیره هه‌ولیری سهری
خوی هه‌لگرتوو، که پتر وینه‌ی ئه‌و باوکه‌یه که له
نۆقلیتی {حه‌سار و سه‌گه‌کانی باوکم}دا ره‌نگی
داوه‌ته‌وه، نه‌نکم ژنیکی هه‌ر به خورسک سهرکەش
و یاخی بوو که بروام وایه سهرمه‌شق و که‌که‌له‌ی
خۆ ئازادکردن و خولیای سهربه‌ستی له‌و زاته‌وه فی‌ر

بووم، بهر له ناسینی رۆحی سهر بهستی له نیو
کتیباندا.

من لهو گهشتهدا زانیم که دایکم له تهمهنی
خونچه گولیکدا بووه که دایکه بیوه ژنه که ی له ترسی
ئابروو چون زوو به میردی داوه و ئیدی
چاره نووسه کهشی ئهو باوکه بووه که وهک دهزانن بو
من و نووسینه کانم بوته سهر چاوه و بههره که تا
ههنووکه ده رهقهتی نه هاتووم بهو رهنگانهی که خوی
هه لگری بوون، به ههر دوو دیوی جوانی و
ناشیرینی رهسم و وینای بکه.

زانیم که دایکم له تهمهنیکی ناسکی کچۆلهیی که ههر
جاره و ژماره یهکی ده دامی به باوکه مهوه پهرچ و
پهیهست کراوه، ژماره کان له ده سالی تا چوارده
جۆلانیی ده کرد، هه میسه ده یگوت ئهتوو به ههشتی

چونکه له يهكهمين خوینی زور پاکی من بوویت،
خوینی خوئاسین و بالقبوونی خوئی مههست بوو،
ئیدی من به بیانووی سهر دانی 'غهوسی گهیلانی'
ئوهم بو روون کردهوه که ئهم بو همیشه ناوکی
دهکهویت و ژانه سهر و هم دهینالاند بهدم
ئازاریکهوه که سهر دلی گرتووه و ناو ههناوی
رزاندهوه، هم تا زی و دولان و خوار دامینی
کشاوو و بوته برین و تیراوه، وهک ئوهی خرکه
بهردیک له نیو گیانیدا جیگیر بوو بیت، دیاره ئهو
دوخهی که تیکهوتبوو به دم ترس و شهرم و
حهیهتیکي کوشندهوه دهیدرکاند، له ریگهی میتافور
و خوازه و زمانی ژنیکی شهرمن تا ئەندازهی
مهرگ، ههر جاره و توزیکی دهدرکاند!

من دهمزانی که سکوزاگردنی بهردهوام بو ئهو خانمه
باریک و وردیلهیه و اتا ههنگاونانی هیواشه رووهو
خوکوشتن، ئیمه پیکهوه چووینه سهر مهزاری

'غھوسی گھیلانی' که بونی کھسکون و تیژ و هم
زیده مهستانه‌ی دهوری مزار و چرپه چرپی نهو
سده‌ها ژنه چاو به گریانه دیمه‌نیکی وای دهنواند که
سیخناخ بیټ له سام و هه‌بیهت و زه‌لیلی و لاوانه‌وه و
خیزه‌خیزی سینه‌ی قوتووی ته‌قوت ئاسا بو
هه‌تاهه‌تایه، وایده‌کرد منی بیژمۆت و هم فهریکه
سوفیلۆک هنز بکه‌م گویم له کۆی نزا و راز و نیاز و
نمازی هه‌مووان بیټ، به تاییه‌تی ژنه‌کان و کچه‌کان..
مه‌حال بوو ده‌نگ هه‌لبیرن و په‌رده‌ی شهرم دابدیرن،
به‌غیلیم به 'خودا' و 'غھوسی گھیلانی' ده‌برد که
پیکه‌وه گوئیان له کچان و ژنانی په‌ریشان‌حال گرتووه،
گهرچی بایی خۆم خه‌فیه و سیخور بووم له‌وه‌ی که به
دزیه‌وه گوی له کچان و ژنانی گهره‌ک بگرم که
ئاخۆ نهو توخمه زه‌بوون و سه‌یر و سه‌مه‌رانه بیر له
چی ده‌که‌نه‌وه؟

من لهو کاتهدا سهرهتای ئهو دۆخه دهژيام که دهمزانی
'غهوسی گهیلانی' ناتوانییت هیچ کام لهو خواست و
حهز و نیاز و خهونانهی ئهو حهشاماته بیینیته دی که
به دهوری تهرمی به خو له مییش-بووی 'غهوس'دا
دهخولینهوه، بۆن و بهرامهی عهترلی پهنگخوار دووی
ناو مهزاره که دایکم و میوانانی دیکهی حهیران و
حوّل کردبوو، ههر ههموویان به نهرمی یان به
دلگهر مییهوه شیشه بهندی دهوری مهزاریان راتهکاند
به ئەندازهی ئهوهی که حهز بکهن 'غهوسی گهیلانی'
بیییت به پهیکی شارهزا تا بهردهمی قاپی 'یهزدان'!

دایکه کهف و کولی خوئی دامرکاندهوه بهدهم پارانهوه
و تلانهوه و گریانهوه، دواتر چرپاندی به گویمدا که له
'خودا' و 'غهوسی گهیلانی' خواستوه که مندالهکانی
بمیین و به تاییهتی منی نۆبهره که خودا دهست به
بالمهوه بگرییت تا لهم دونیایه و له قیامهتی له هیچم
کهم نهبییت و حهساوه بم!

***

"نهزۆكى دهستگرد و خه مى گوناھبارى"

+ ئىدى كاتى ئەو ھات ھاتى بەم كە بىبەمە لای
دكتورىكى شارەزا كە پىشتەر زۆر بە وردى دلیم
خۆش كوردبوو كە ناو ھەناو و رەحمى و زى و
دامەنى پىشكەن و دەردەكانى ھەرچى بن تىمارى
بەكەن، پىشتەر وردەكارى ئەو دیدارەم ساز و ئامادە
كوردبوو، دایكە چاوانى گەشتەر و خوینىك گەر ابۆو
سەر گۆناكانى و ھەنگاوى چوست و سو كە لانتر
بوون، بەلام شاد بووم بەو ھى كە دكتورىكى ناودارم
بەو ھە قایل كوردبوو كە ئىدى مەر جە ئەم ژنە چىدىكە
مندالى نەبىت و بەدەم ئازار و ژان و بەسەر زانەو ھە

نهریت، دیاره بهیئ نهوری دایکه بزانیئت، چونکه
بیزانیایه.. مهحال بوو قایل بیئت.

که چووینه دیداری دکتورهکه و دواي پشکنین
هاوسوزی نواند و به عهره بی تیگیه یاندم که زی و
گیانی دایکم زور له میژره تهقیوه و زیده بیمار،
ناوبهندی نیسقانهکانی حهوز و نیوان ههر دوو رانی
بهرتنگن و بهرگهی سکوزای دیکه ناگریئت، سهرهتا
بهر له دیدارهکهی دایکم، من تکام کردبوو له دکتوره
خان که به "لهولهب" یان ههر ئامرازیکی دیکهی
تازه بابعت رحمی / مندالدانی ببهستیئت، که ئاسانیش
نهبوو مل بدات، دیاره بیجگه له ئازار و ژان و
ژوری دایکم ههقایهتی قومار کردنی بابم و
که مدهر امهتیم به شیوهیهکی دراماتیک و تراژیک باس
کردبوو، که دایکمی بینی هاوسوزی پیشاندا، درکاند
که دایک و بابم پروایان بهوه ههیه که ههر سهریک
دیته دونیاوه رزق و ئازووقهی خوئی لهگهلا

دهنیریت، من به دیویکی کۆمیدی و ههم به
غهمناکییوه درکاندم که ئەمن نهمبینیوه بۆ یهک
رۆژیش 'خودا' به زهمبیل یان قهرتاله رزق و
ئازووقهمان بۆ شوڤر بکاتهوه له ئاسمانی.

خانمی سهنگین هیچ کار دانهوهیهکی نهرینی نهما که
سه رهتا ههیبوو، منی وهدهرنا بهو نیازهی که ئیدی
خهریکی پشکنین و پاشان پینهکردنی دایکه
دهردهداره کهم بییت که له داهۆلێکی پهڕپووت دهچوو،
شادومانی ئەوه بووم که پلان و نهخشه کهم دایکه
زیندوو دهکاتهوه و ئاسووده بووم که خهونه کهم هاته
دی.

ئیدی وای لیهات دایکم شهنگ و هیزیکی سهردهمی
جھیلی بۆ بگهڕیتهوه، بهلام باوکم ههمیشه بهدهم
نهرههر و قههرهوه سکاالی له دایکم دهکرد که چ

زوو له سکوزا کهوتوو، که ئاخۆ دایکه چ دو عایهکی
له لای 'غھوسی گھیلانی' کردوو که وازوو نهزۆک
بیت؟ دایکیشم باگۆی باو کمی ده دایهوه که خودای بانی
سهر خۆی زور بیهت ده دات و خۆیشی نایدات و ههر
خۆیشی ده بیاتهوه کنه خۆی، منیش له ژیرهوه
که یفه کهر انه یهک دایه گرتم که ئیدی دایکم
حه ساو هتره.

به لام من و خوشکه کانم و براکانیشم هیشتا له
تهنگزه دا بووین که ههتا دههات ههراشتر ده بووین و
گهورهتر، ئیدی ناچار ژووری گهنجینه و ئازووقه مان
گۆری به ژوور یکی دیکه بو خهوتن و سهعی و
زیندهگی ها کهزایی، که پتر منی تازه بالق و
خوشکه کانم که بنی مه مکیان داده نا و ده رسکان،
کور هکانیش به ترس و شهر مهوه و خهتی تهنگه
سمیل یکی گووگره ی بهر لووتیان ته نیمۆک ئاسا
دهینواند، زیبکه ی سهر رومهت و چه ناگه یان

سه غلتهی دهکردن. له ههمان کاتدا عزرهتی بووین و
هار به که فکر دنی خوینیکی تازه دهنیو هر ههموو
دهماره دوزوولهی و شادهمار و موولووهکانی ئاوساو
به تهوژمی سۆزیکی تازه و خوش که ههمانه و ههم
زهندهقی بردووین.. سۆزیکی شهرمنانه و ویل و
کزؤلّه که ناو ناو له ناکاو له خهونیکی کدا حزیکی
شهرمنمان دههاته دی، کهچی وهک ئاسک و
کهلهکیوی سرک خوومان رادهپسکاند و بیدار
دهبووینهوه.. ههزار ئهفسووس؛ ناچار ئیمهی ئیرینه
نزا و تکاکار بووین له خوداوهندی خهونهکان که
جاریکی دیکه له ههمان خهونی بزئو بههرهماند بین
و ببینینهوه، بهلام به رههایی مهزهندهم دهکرد که
خوشکهکانم و کچانی گهرهک زهندهقیان لهمجوره
خهونانه دهچیت، یان هر به ههق هیچ خهونیکی وا
نابینن که خوینیان کهف بکات!

چهنده پيمان خوش بوو كه زوو گهوره بين و وهك
چولهكهه هيشتا سردهنووك زهر د له خهونى نهو هدا
بووین كه ئیدی كهه بال دهگرین و دهفرین، بهلام
بارتهقای نهوش دهرساین كه ناخو باز و شههین و
باشووكه و ههلوكانی ئاسمانی وهك تیری تیژی له
كهوان دهرچوو دهنووك و چنگیان له ئیمهه تازه
مهست به فرین گیر ناكهن؟ یان ناخو نابین بهو
ماسیانهه كه خویمان له قرشهكان لادههن وهك مهل
بال دهگرن و له سینهه زهریا و رووهو ئاسمان دوور
دهكهونهه، كهچی نههمجارهیان چی بالنده و مهلی
گوشتهخور ههن تییان دهورووکین و له گهرمهه
خوشی فریندا پهړ و بالیان ههلهوهرین و دهبنه پوری
خوراو و نیچیری ئاسان راوگراو!

نهم ههولهه من دایكهه زیندوو راگرت بو ماوهه
سالانی دیکه، باوکه کولیدا و بهو چارهنوسه قایل
بوو، له کاتیکدا گهرچی باوكم کورپهله و مندالی

ساواى زور خوښدهويست، بيجگه له ناوى خومان، بو هميشه ناويكى ديكه ديكه دهكرد به ناز ناوى هر يهكهمان، ناوهكانيش دهبوو بيزه وهر بن نهكا چاو و زار كارمان تيبكات، بو خوشكهكانيشم حهزى به چوونه قوتابخانه نهبوو، بهلام دايمك رژد و مكور بوو كه وهك خوى نهخويندهوار و زهينكوپر نهبين، بهلام باوكم زال و داربهدهست بوو، نهيدههشت كچهكان قوناغى سههتايى تهواو بكهن، له مهكتهب دهريدههينان، بيانوو هكشى نهوه بوو كه ناكريت كچان بگهنه نهو ناستهه كه بتوانن نامهه دلدارى بو كوران بنووسن!

سالان تيبهپرين و 'پلكه زارئ'ى دايمك ديسانهوه ناو ههناو و سكى كهوتهوه سهه ژان و نازار يكي كوشنده و خهوزرين، ناچار بووم كه ديسانهوه بيبه مهوه 'بهغدا' و لاي "غهوسى گهيلانى" و ههمان دكتور كه به ناوسالاندا كهوتبوو، بهلام جوانيبه ره وهندى و

به‌ده‌وییه‌ک‌ه‌ی له جه‌نگ‌دا بوو له‌گه‌ل ته‌مه‌ن و زه‌مه‌ندا،
ئه‌م‌جاره‌یان دۆستانه‌ مامه‌له‌ی کردین، حه‌زم کرد
دایکم باسی دۆخی ناله‌باری خۆی بکات، پزیشکه‌که
فه‌رمووی که ئی‌مه له یادمان چووه که ئه‌م ئاگاداری
کردبووین که هه‌ر کاتیک دایکه هه‌ستی به ئازار و
ناساغله‌می کرد.. مه‌رجه بیینه‌وه، له راستیدا ئه‌من له
خۆشی وه‌ستانی سکوزای دایکه ئه‌و په‌یامه‌م بیر
چوو‌بو‌وه. گو‌تی گه‌رفتی‌ک نییه و مه‌رجه ئه‌و
"له‌وله‌ب" ه‌ ده‌ر بی‌نم و ئیدی ته‌مه‌نی ئه‌م هی ئه‌وه نییه
سکوزا بکات، ئه‌م دیسانه‌وه تکام له دکتۆر کرد و
باشتره که به چیرۆکی 'له‌وله‌ب' و ره‌حم به‌ستن و
کردنه‌وه نه‌زانیت!

دایکم به لابر‌دنی 'له‌وله‌ب' ه‌که حه‌سایه‌وه و له‌گه‌ل
رۆژگاردا پرس‌یاری ئه‌وه‌ی له دلدا ده‌گه‌را که بو‌چی
وا زوو له سکوزا کهوت؟ دره‌نگانی راستی و
دروستی نه‌خشه و پلانی خۆم بو درک‌اند، غه‌مگین و

توور ه دهينواند و گلهيي ليكر دم كه له بهردهم قايي
خودا چ وهلاميك بداتهوه كه نهوهي ئاسمان پيخوشه
ئومهتي ئيسلام زياد بكات، گوايه ئهمني بيژموت ئهوم
لهوتاوي كردووه به گوناھيكي گهوره، بو پاكبوونهوه
لهو گوناھهش پتر سهرگهرمي روژي و نويزان ببوو،
بهلام ناچار بووم بيري بينمهوه:

"دكتور ه خان وهك تو ديندار بووه، ئهو كار هي كرد
و رهمي توي بهست نهكا بمریت و مندالهكانت
ههتيو بين، كه خوت دهتگوت مندال به داکي ههتيم
دهبيتن نهك به بابي!"

دلنيام كردهوه كه ئهگهر گوناھيش بووبيت، نهوه
يهكهجار ئهمن و ئينجا دكتور هكه گوناھبار دهبين،
بهلام دايكه تا دوا مالنوايي و پشتگردنه دونيای دوون
و غهمناك بو ئهه، خهمي نهوهي بوو كه خودا لهسهر
ئهو كهتههي من.. ههر دووكمان سزا بدات، ههر بو

مەزاق و لاقرتئ دەمکرد بە چەقەنگ و خۆشی که
گوايه ئەم بە نیاز بووہ پیکەوہ بەهەشتی بین و باگویم
دەدایەوہ:

"ھۆ..دایکە گیان.. بیخەم بە و گرنگ ئەوہیە کہ
پیکەوہین.. خۆ جەھەننەمیش ھەر مائی خودایە!"

***

سەرنجیك: بە درئزایی ژیانئ ئەدەبی و ئەزموونی
خۆم وەک مروّف و نووسەر، پرسیری ئەوہم
لئیکراوہ تا ئەندازەئ سەرزەنشتکردن کہ ئاخۆ من
بۆچی پتر خۆم و ئەندامانی خیزانەکەئ خۆمان دەکەم
بە سەرمەشق و بابەتگەئ چیرۆکەکان و رۆمان و
سەرگوزشتەئ درامی و ھەم تراژیک و کۆمیک. لە
راستیدا وای دەبینم کہ ئەو خانەوادەییەئ من تیایدا ژيام
نموونەئ ھەر خانەوادەییەکی دیکەئ خەلکانئ خۆمانە
بە کەم و زۆری جیاوازییەکانەوہ.

ژماره یه کی زوړیش له نووسه رانی دونیام ناسیوه که
پهیره وی ههمان خو و خده و خولیا بوون سایی من.

رینمای زوړینه ی نووسه هکانیش بروایان بهوه
هه بووه که مه رجه هر نووسه ریک له خو ی و
خانواده که ی خو یه وه ده ست پیبکات، نهک له کهسانی
لایده و نه ناس، منیش بروام وایه که نهو خو پشکنین
و خو هه لکو لینه یه که مین نه رک و په یامی نووسه ری
راسته قینه یه!

نووسه و فه یله سووفی ئینگلیزی "کو لن ولسن:
۱۹۳۱-۲۰۱۳" بوو که له سه رده می لاوییه تی ناسیم
و تی یگه یاندم که وهک نووسه ریکی لاو.. و اچاکتره له
خومه وه ده ست پیبکه م و هر و اش مکرد و به رده و امم.

(شیرۆ-ی پلکه زاری)